

S. M. Petersen: Den ærede sidste Taler, begyndte sit nys holdte Foredrag med den Udtalelse, at han i Korthed vilde udvilde, hvorfor han ikke kunde stemme for det foreliggende Forslag. Jeg skal paa samme Maade sige, hvorfor jeg kan stemme derfor og tilraader Thinget at gjøre det. Jeg har allerede i ikke saa faa Aar havt Velsigged til at erfare, hvorledes ikke alene Herremænd, men ogsaa Bønder have søgt at ryste det Snørlov af, som gjennem den bestaaende Fæstelovgivning har hvilet paa dem med Hensyn til deres Besiddelser, og hvorledes den gjældende Lovgivnings Bestemmelser have været paasete og kontrollerede af de paagjældende Autoriteter, det har jeg selv set Exempler paa; ethvert Skridt, der synes at gaa i Retning af at faa den formentlig gjældende Ret overholdt, kan jeg derfor ikke Andet end give Medhold, og jeg tror, at man derved ikke foretager noget Ulovligt, Uansændigt eller Urigtigt. Jeg venter mig ikke Meget af den foreliggende Beslutning; men naar den engang er kommen frem, kan jeg ikke Andet end tilraade at stemme for den. Jeg har i Betænkningen med et Par Ord søgt at godtgjøre, hvorfor jeg ikke kan erkjende Berettigelsen af den Udtalelse her i Thinget, at Folkethinget ved at vedtage dette Forslag giver sig af med at dømmе. Jeg har fra den tidligste Tid, jeg har kunnet tænke over sige Sager, været fortrolig med den Tanke, at som Regel i al Almindelighed ere Voliger paa Landet med et samlet Tilliggende af over 1 Tønde Hartkorn undergivne Fæstetvang, og de, der ikke have saa meget som 1 Tønde Hartkorn, ere det ikke. Naar dette Spørgsmaal nu foreligger til Afstemning, og man i samme Aandedræt begjærer det afgjort ved Dom, ved retslig Autoritet, saa kan jeg ikke sige Andet, end at dette er min Mening. Og hvad er det, Folkethinget gjør, naar det stemmer for det foreliggende Forslag til Beslutning? Gjør det Andet, end at give et vist Skjøn, som det i samme Dieblisk underkjender for at bede det undergivet Domstolenes Afgjørelse? Man

har efter min Mening løftet denne Sag op til en unaturlig Høide ved de Ophævelser, der ere gjorte deraf. Jeg tror ikke, at det med en velvillig Fortolkning af Ordene, naar man tager Spørgsmaalet som en Helhed kan siges, at det Tal af Folkethinget — jeg haaber, at det bliver et stort Flertal — der stemmer for Beslutningen, sætter sig til Doms. Nei, man beder om at faa Sagen afgjort ved Dom, ikke ved sin egen Dom. At man skulde være bange for at udtale sin personlige Mening her — de, der ere bange for at udtale deres personlige Mening, kunne jo sige Nei — kan jeg ikke forstaa, jeg er ikke bange derfor. Det er min personlige Mening, at det er Reglen efter den gjældende Lovgivning, at de Steder, som ere over 1 Td. Hartkorn, og som ikke have været i Selveie i 20 Aar, ere undergivne Fæstetvang, og de, der ikke have saa meget Tilliggende, ere det ikke. Saaledes har det alt staaet for mig i flere Aar, og jeg kan ikke vige tilbage fra at afgive min Stemme i denne Retning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gindenburg) har udtalt om denne Sag, at det kunde have meget skadelige og fordærlige Følger for Enkelte, som have handlet i god Tro, og ment, at de gjorde noget Rigtigt, hvis denne Sag skulde sættes strengt igjennem efter Folkethingets Mening. Jeg beklager, hvis saa er, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det i saa Fald ikke er det eneste Tilfælde, hvor man kan handle i god Tro, og dog handle feil. Der er flere Tilfælde i Livet, som ingenlunde kunne bestaa for Domstolene, hvor man handler i god Tro, og efter sin bedste Overbevisning, og dog tager feil. Man gaar f. Ex. hen og kontraherer, maasse med En, som er erklæret umyndig og altsaa inkompetent til at kontrahere om Gjenstanden, hvorom der er Tale; man har maasse ikke læst den offentliggjorte Umyndighedserklæring, handler med den Vedkommende og betaler, hvad man har kjøbt, men taber, naar Sagen kommer til Domstolene, der sige: Det skulde